

1.nedeľa po Trojici, VP, 7.6.2026

Biblický text: Žalm 116 ¹*Milujem Hospodina, lebo počuje hlas môjho úpenia; ²lebo naklonil ku mne svoje ucho, budem Ho vzývať, pokiaľ len žijem. ³Obklúčili ma povrazy smrti, zastihli ma úzkosti záhrobia, našiel som súženie a žiaľ. ⁴Ale vzýval som meno Hospodinovo: Ó Hospodine, zachráň moju dušu! ⁵Milostivý je Hospodin a spravodlivý, náš Boh sa zľutováva. ⁶Hospodin je strážcom prostých, slabý som bol - pomohol mi. ⁷Vrát' sa, duša moja, na svoj odpočinok, lebo Hospodin s tebou dobre naložil. ⁸Lebo si vytrhol moju dušu zo smrti, oči od slz a nohy od pádu. ⁹Pred Hospodinom budem chodiť v krajinách života. ¹⁰Veril som, preto som hovoril: Som veľmi pokorený! ¹¹Vo svojej sklúčenosti som povedal: Každý človek je klamár! ¹²Čím sa odmením Hospodinovi za všetky Jeho dobrodenia voči mne? ¹³Pozdvihnem kalich spasenia a vzývať budem meno Hospodinovo. ¹⁴Ja splním svoje sľuby Hospodinovi pred všetkým Jeho ľuďom. ¹⁵Veľmi vzácna je v očiach Pánových smrť Jeho pobožných. ¹⁶Ach, Hospodine, som Tvojím sluhom, som Tvojím sluhom, synom Tvojej služobnice; uvoľnil si mi putá. ¹⁷Prinášam Tebe obeť vd'aky a vzývať budem meno Hospodinovo. ¹⁸Splním svoje sľuby Hospodinovi pred všetkým Jeho ľuďom ¹⁹v nádвориach domu Hospodinovho i v tvojom strede, Jeruzalem. Haleluja!*

Koľkokrát sa nás niekto opýtal: „Ako sa máš?“ A my sme bez rozmýšľania odpovedali: „Dobre.“ Ja už hovorím, že to je také naše klišé. Je to jednoduchá odpoveď, krátka, jasná a vlastne zastaví toho, kto sa pýta, v ďalších otázkach a nás ochráni pred zdieľaním sa. Hm? A pritom sme možno unavení, nesieme na svojich pleciach kopec starostí – niekedy si pripadáam ako obor Atlas, ktorý držal na svojich pleciach nebeskú klenbu, podľa grécko-rímskej mytológie. Sú veci, ktoré si ľudia všimnú. A sú veci, ktoré nosíme hlboko v srdci a vieme o nich len my a náš Pán Boh.

Práve preto je mi blízky dnešný žalm. Žalmista dnes nehovorí ako človek, ktorý má všetko vyriešené. Tento Žalm je svedčbou človeka, ktorý vie, čo je strach, zármutok a plač, ktorý v sebe nosí pochybnosti o sebe. Hovorí ako človek, ktorý vie, čo je bolesť a čo to je byť na dne, keď už nevládze ísť ďalej.

Opisuje to slovami: „**Obklúčili ma povrazy smrti, našiel som súženie a žiaľ.**“ Doslova hovorí - *zamotal som sa do siete, a nevidím cestu von. Neviem, ako sa z nej oslobodiť. Som v náručí smrti a nemám silu si sám pomôcť.*

Možno aj my poznáme také chvíle. Nemusia to byť samozrejme len zápasy o život. Niekedy sú to nevy povedané bolesti alebo obavy z budúcnosti. Únava, sklamanie, pocit viny. Každý z nás nesie niečo, čo ho ťaží.

A práve v takej situácii žalmista volá ku svojmu Bohu. Nie preto, že by bol silný, ale preto, že vie, že iba u Neho a v Ňom je Jeho pomoc. V piatok som sa rozprávala s maminkou 16-ročného mladého muža, ktorý 2 roky zápasí s rakovinou. Obaja sú už unavení z dlhého zápasu a mala som možnosť počuť z jej úst vyznanie: *To, čo mi dáva silu prežiť ďalší deň, je modlitba. Nie preto, že som silná, ale preto, že silný je môj Boh.* Presne to isté vyznáva Žalmista, keď hovorí: „**Ale vzýval som meno Hospodinovo: Ó Hospodine, zachráň moju dušu!**“

A potom prichádza otázka, ktorá stojí v centre žalmu: „**Čím sa odmením Hospodinovi za všetky Jeho dobrodenia voči mne?**“

Ako sa Pánu Bohu môžeme odvd'ačiť za jeho lásku? Ako splatiť odpustenie? Ako vrátiť milosť, ktorú sme dostali? Ako opätovať nezaslúžené milosrdenstvo? Ako sa odmeniť Bohu za Jeho silu a pomoc na každý deň?

Odpoveď, ktorá zaznie v Žalme, je prekvapujúca. Nie je tam nič o tom, že máme viac pracovať, byť lepším, prinášať viac obetí, poslúžiť viacerým ľuďom ... To, čo počujeme, ale je: „**Pozdvihnem kalich spasenia a budem vzývať meno Hospodinovo.**“

Inými slovami: neprichádzam k svojmu Bohu niečo splatiť. Prichádzam prijať to, čo mi dáva ešte navyše. A práve to sa deje vo Večeri Pánovej. Neprichádzame k nej preto, že sme dostatočne dobrí. Neprichádzame preto, že máme všetko v poriadku. Neprichádzame priniesť a ukázať Pánu Bohu svoje zásluhy. Neprichádzame preto, že je Večera Pánova nejakým tajomným obradom, či zaklínaním, po ktorého odriekaní zmiznú všetky starosti a my sa budeme mať naozaj DOBRE. Prichádzame prijať Boží dar.

Chlieb a kalich nám pripomínajú, že Kristus urobil pre nás to, čo by sme sami nikdy nedokázali. Niesol naše hriechy, naše zlyhania i naše bolesti. Uvoľnil naše putá, ako hovorí žalmista. Otvoril nám cestu k Otcovi.

Preto dnes môžeme spolu s ním vyznať: „**Hospodin so mnou dobre naložil.**“ A s vďačnosťou prijať kalich spasenia, ktorý nám Kristus podáva.

Podme teda k jeho stolu s pokorou, dôverou a vďačnosťou. Nie ako tí, ktorí všetko zvládli, ale ako tí, ktorých nebeský Otec milostivo prijíma. Amen.